

Nr 209.

Av herr **Anderson** i Norrköping, med förslag till ändring av 13 § 2 mom. kommunalskattelagen.

I 13 § 1 mom. kommunalskattelagen av den 28 september 1928 stadgas, att skyldighet att erlägga fastighetsskatt åligger, där icke i 2 mom. annorlunda stadgas, fastighetens *ägare* ävensom den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

I 45 § samma lag stadgas, att genom fastighetsskatten skall inkomsten från fastighet anses vara beskattad till ett belopp motsvarande viss procent å taxeringsvärdet och att vid beräkningen av inkomst av fastighet eller rörelse, i den mån fastighet, som är underkastad fastighetsskatt, använts i förvärvskällan, avdrag skall ske för vad sålunda genom fastighetsskatt beskattas samt att rätt till förenämnda avdrag skall tillkomma *ägaren*.

Vidare stadgas i 64 § kommunalskattelagen att vid taxering till kommunal inkomstskatt skall med *ägare* av fastighet likställas den, som jämlikt 13 § är att anse såsom *ägare eller i ägares ställe skattskyldig för fastighet*.

Bestämmelserna i 13 § inkomstskatteförordningen sådan densamma avfattats enligt 1928 års förordning sammanfalla icke med åberopade paragrafer i kommunalskattelagen, och genom den ändrade lydelse förenämnda paragraf erhållit genom kungl. förordningen den 15 juni 1934 äro skiljaktigheterna ännu större.

Enligt kommunalskattelagen skola sålunda, därest en fader till sina barn överlämnat en fastighet med förbehåll, att han skall åtnjuta all avkomsten av fastigheten och svara för alla fastighetens utgifter, barnen och icke fadern i fastighetstaxeringslängden antecknas såsom skattskyldiga för fastigheten, enär de äro *ägare* till fastigheten och testamentariskt förordnande icke föreligger.

Följaktligen skola barnen, som ingen inkomst hava av fastigheten, debiteras fastigheten åvilande skatter. Vidare skall »garantiskatteavdraget» enligt 45 § kommunalskattelagen tillkomma ägaren, men då i exemplifierade fallet ägarna icke hava någon inkomst, och fadern icke från sin nettointäkt av fastigheten är berättigad till garantiskatteavdraget, blir följden den att fastighetsskatten i ett dylikt fall kommer att verka såsom en ren objektskatt, vilket synes strida mot vad anförts vid tillkomsten av 1928 års kommunalskattelag.

Då emellertid fadern jämlikt kungl. förordningen den 15 juni 1934 om ändring av 13 § i inkomstskatteförordningen jämlikt mom. d) i denna paragrafs nya lydelse skall upptaga fastighetens hela värde såsom förmögenhet synes den bristande överensstämmelse, som föreligger mellan 13 § i kommunalskattelagen och 13 § i inkomstskatteförordningen, och

som torde hava tillkommit av något förbiseende, böra bliva föremål för ändring.

Med åberopande av dessa skäl hemställes

att riksdagen måtte besluta att 13 § i kommunal-skattelagen av den 28 september 1928 erhåller följande lydelse:

2 mom. I ägares ställe skattskyldig är:

a) den, som innehar fastighet med åborätt, med tomt-rätt eller med vattenfallsrätt, innehavare av så kallad ofri tomt i stad samt den som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;

b) innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshanteringens understöd, till kanalbolag eller till stad eller annan menighet;

c) innehavare av publikt boställe, prästgård eller på lön anslagen jord.

Såsom innehavare av publikt boställe, prästgård eller på lön anslagen jord skall anses den tjänstnehavare eller annan, som författningsenligt äger nyttja fastigheten eller tillgodonjuta dess avkastning. Beträffande i ecklesiastik boställsordning avsett lönebo-ställe är vederbörande pastorat att anse såsom innehavare.

Skall avkastning utöver husbehovet av skog å fastighet, som under a) eller c) omförmäles, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrättning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare, såvitt angår fastighetens skogsvärde.

Där beträffande fastighet, som innehaves med åborätt eller eljest med ständig eller ärftlig besittningsrätt, innehavaren på grund av denna sin rätt icke äger utöver husbehovet tillgodogöra sig avkastning av skog å fastigheten, vare han icke skattskyldig i avseende å skogsvärde.

d) efterlevande make, som under sin livstid äger åtnjuta avkastning av fastighet tillhörande den först avlidne makens kvarlåtenskap; samt

e) annan, som under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av fastighet, vartill äganderätten tillagts någon hans avkomling, adoptivbarn eller adoptivbarns avkomling.

Stockholm den 22 januari 1935.

Ivar Anderson.